

SAMNINGUR MILLI
LÝÐVELDISINS ÍSLANDS
OG SAMEINUÐU MEXÍKÓSKU RÍKJANNA

TIL AÐ KOMAST HJÁ TVÍSKÖTTUN
OG KOMA Í VEG FYRIR UNDANSKOT FRÁ SKATTLAGNINGU Á TEKJUR

RÍKISSTJÓRN LÝÐVELDISINS ÍSLANDS og RÍKISSTJÓRN SAMEINUÐU
MEXÍKÓSKU RÍKJANNA

sem vilja gera með sér samning til að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir
undanskot frá skattlagningu á tekjur,

HAFNA ORÐIÐ ÁSÁTTAR um eftirfarandi:

1. gr.

Aðilar sem samningurinn tekur til.

Samningur þessi tekur til aðila sem eru heimilisfastir í öðru eða báðum samningsríkjunum.

2. gr.

Skattar sem samningurinn tekur til.

1. Samningur þessi tekur til skatta af tekjum sem eru lagðir á vegna samningsríkis eða sjálfstjórnarhéraða eða sveitarstjórna þess, án tillits til þess á hvern hátt þeir eru á lagðir.
2. Til skatta af tekjum teljast allir skattar sem lagðir eru á heildartekjur eða á hluta tekna, þar með taldir skattar af hagnaði af sölu lausafjár eða fasteigna.
3. Gildandi skattar, sem samningurinn tekur til, eru þessir:
 - a) á Íslandi:
 - i) tekjuskattar ríkissjóðs; og
 - ii) útsvar til sveitarfélaganna,(hér á eftir nefnt „íslenskur skattur“);
 - b) í Mexíkó:
 - i) tekjuskattur sambandsríkisins (*impuesto sobre la renta federal*); og
 - ii) sérstakur tekjuskattur á fyrirtæki (*impuesto empresarial a tasa única*),(hér á eftir nefnt „mexíkóskur skattur“).
4. Samningurinn skal einnig taka til allra þeirra skatta, sömu eða að verulegu leyti svipaðrar tegundar, sem lagðir eru á eftir undirritunardag hans til viðbótar við eða í staðinn fyrir gildandi skatta. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu tilkynna hvort öðru um allar verulegar breytingar sem gerðar hafa verið á skattalögum ríkjanna.

3. gr.

Almennar skilgreiningar.

1. Í þessum samningi er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir, nema annað leiði af samhenginu:

- a) „Ísland“ merkir lýðveldið Ísland og, þegar það er notað í landfræðilegum skilningi, landsvæði lýðveldisins Íslands, þar með talin landhelgin og sérhvert það svæði utan landhelginnar þar sem Ísland hefur samkvæmt þjóðarétti lögsögu eða fullveldisréttindi að því er varðar hafsbotninn, botnlög hans og hafið yfir honum, og náttúruauðlindir þeirra;
- b) „Mexíkó“ merkir Sameinuðu mexíkósku ríkin og, þegar hugtakið er notað í landfræðilegum skilningi, tekur það einnig til landsvæðis Sameinuðu mexíkósku ríkjanna, svo og óaðskiljanlegra hluta sambandsríkisins, eyjanna, þar með talin rif og sandrif á aðliggjandi hafsvæðum, eyjanna Guadalupe og Revillagigedo, landgrunnsins og hafsbotnsins og botnlaga eyjanna, sandrifa og rifa, hafsvæða innan landhelginnar og innri vatna og handan þeirra til svæða þar sem Mexíkó hefur samkvæmt þjóðarétti fullveldisréttindi að því er varðar rannsóknir og nýtingu náttúruauðlinda á hafsbotninum, í botnlögum hans og hafinu þar yfir, og loftrýmis yfir yfirráðasvæðinu að því marki og með þeim skilyrðum sem þjóðaréttur kveður á um;
- c) „aðili“ merkir mann, félag og sérhver önnur samtök aðila;
- d) „félag“ merkir sérhverja persónu að lögum eða sérhverja aðra einingu sem telst persóna að lögum að því er skatta varðar;
- e) „fyrirtæki“ nær til reksturs hvers konar starfsemi;
- f) „fyrirtæki í samningsríki“ og „fyrirtæki í hinu samningsríkinu“ merkja fyrirtæki sem rekið er af aðila heimilisföstum í samningsríki og fyrirtæki sem rekið er af aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, eftir því sem við á;
- g) „samningsríki“ og „hitt samningsríkið“ merkja Ísland eða Mexíkó eftir því sem samhengið gefur til kynna;
- h) „flutningar á alþjóðaleiðum“ merkir flutninga með skipi eða loftfari sem rekið er af aðila sem er heimilisfastur í samningsríki, nema skipið eða loftfarið sé eingöngu notað milli staða í hinu samningsríkinu;
- i) „bært stjórnvald“ merkir
 - i) á Íslandi, fjármálaráðherra eða fulltrúa hans;
 - ii) í Mexíkó, „the Tax Administration Service“;
- j) „ríkisborgari“ merkir
 - i) hvern þann mann sem á ríkisfang í samningsríki;
 - ii) sérhvern lögaðila, sameignarfélag eða samtök sem byggja réttarstöðu sína sem slík á gildandi lögum samningsríkis;
- k) „starfsemi“ felur m.a. í sér sérfræðiþjónustu og aðra sjálfstæða starfsemi.

2. Við framkvæmd samningsríkis á ákvæðum þessa samnings á hverjum tíma skulu öll hugtök sem ekki eru skilgreind í samningnum, nema annað leiði af samhenginu, hafa sömu merkingu og þau hafa á þeim tíma samkvæmt lögum viðkomandi ríkis að því er varðar þá skatta sem samningurinn tekur til. Sú merking, sem hugtakið hefur samkvæmt viðeigandi skattalögum þess ríkis, skal ganga framar þeirri merkingu sem hugtakið hefur samkvæmt öðrum lögum þess ríkis.

4. gr.

Heimilisfastur aðili.

1. Í þessum samningi merkir hugtakið „aðili heimilisfastur í samningsríki“ sérhver þann aðila sem samkvæmt lögum þess ríkis er skattskyldur þar vegna búsetu, heimilisfesti, aðseturs stjórnar, aðseturs stofnunar eða af öðrum svipuðum ástæðum, og felur einnig í sér það ríki og sjálfstjórnarhéruð eða sveitarstjórnir þess. Hugtakið felur þó ekki í sér neinn þann aðila sem eingöngu er skattskyldur í þessu ríki af tekjum sem eiga uppruna sinn í því ríki eða af eignum sem þar eru staðsettar.

2. Þegar maður telst heimilisfastur í báðum samningsríkjunum skv. 1. mgr. skal ákvarða stöðu hans með eftirfarandi hætti:

- a) maður telst einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann á fast heimili; eigi maður fast heimili í báðum ríkjunum telst hann einungis heimilisfastur í því ríki sem hann er nánar tengdur persónulega og fjárhagslega (miðstöð persónuhagsmuna);
- b) ef ekki er unnt að ákvarða í hvoru ríkinu maður hefur miðstöð persónuhagsmuna sinna, eða ef hann á fast heimili í hvorugu ríkinu, telst hann einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann dvelst að jafnaði;
- c) ef maður dvelst að jafnaði í báðum ríkjunum eða í hvorugu þeirra telst hann einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann á ríkisfang;
- d) ef maður á ríkisfang í báðum ríkjunum eða í hvorugu þeirra skulu bær stjórnvöld í samningsríkjunum leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.

3. Þegar aðili annar en maður telst heimilisfastur í báðum samningsríkjunum samkvæmt 1. mgr. skulu bær stjórnvöld í samningsríkjunum leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi og ákvarða með hvaða hætti samningnum verður beitt um slíkan aðila. Náist slíkt samkomulag ekki skal slíkum aðila ekki heimilt að krefjast lækkunar eða undanþágu frá skatti sem kveðið er á um í samningnum.

4. Sameignarfélag er heimilisfastur í samningsríki aðeins að því marki sem tekjur þess eru skattskyldar í því ríki sem tekjur heimilisfasts aðila, annaðhvort í höndum sameignarfélagsins eða eigenda eða rétthafa.

5. gr.
Föst atvinnustöð.

1. Í samningi þessum merkir hugtakið „föst atvinnustöð“ fasta starfsstöð þar sem starfsemi fyrirtækis fer að nokkru eða öllu leyti fram.
2. Hugtakið „föst atvinnustöð“ tekur einkum til:
 - a) aðseturs framkvæmdastjórnar;
 - b) útibús;
 - c) skrifstofu;
 - d) verksmiðju;
 - e) verkstæðis; og
 - f) námu, olíu- eða gaslindar, grjótnámu eða annars staðar þar sem náttúruauðlindir eru nýttar.
3. Hugtakið „föst atvinnustöð“ tekur einnig til:
 - a) byggingarsvæðis, byggingarframkvæmda, samsetningarvinnu, uppsetningar- framkvæmdar eða eftirlitsstarfsemi því tengd, en þó aðeins þegar slíkt svæði, framkvæmd eða starfsemi er til staðar eða stendur yfir lengur en sex mánuði;
 - b) þjónustu fyrirtækis, þar með talin ráðgjafarþjónusta, sem veitt er af starfsmönnum þess eða öðru starfslíði sem fyrirtækið fær í því skyni ef slík starfsemi stendur yfir innan samningsríkis samtals lengur en sex mánuði á tólf mánaða tímabili.

Að því er varðar útreikning tímafresta, sem um getur í þessari málsgrein, skal leggja tímabil starfsemi fyrirtækis, er tengist öðru fyrirtæki í skilningi 9. gr., saman við tímabil starfsemi tengda fyrirtækisins ef starfsemi beggja fyrirtækjanna er sams konar eða að verulegu leyti sambærileg.
4. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar tekur hugtakið „föst atvinnustöð“ ekki til:
 - a) nýtingar aðstöðu sem einskorðuð er við geymslu, sýningu eða afhendingu á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins;
 - b) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu er ætlaður til geymslu, sýningar eða afhendingar;
 - c) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu er ætlaður til vinnslu hjá öðru fyrirtæki;
 - d) fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð í sambandi við kaup á vörum eða varningi eða öflun upplýsinga fyrir fyrirtækið;

- e) fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð til að annast sérhverja aðra undirbúnings- eða aðstoðarstarfsemi fyrir fyrirtækið;
- f) fastrar starfsstöðvar sem nýtt er eingöngu til að reka hvers konar starfsemi sem samsett er úr þáttum sem falla undir a- til e-lið, enda felist öll sú starfsemi sem fram fer í þessari föstu starfsstöð vegna þessarar samsetningar í undirbúnings- eða aðstoðarstörfum. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu með gagnkvæmu samkomulagi setja nánari reglur um framkvæmd þessa staflíðar.

5. Ef aðili, sem ekki er óháður umboðsaðili samkvæmt 7. mgr., hefur á hendi starfsemi fyrir fyrirtæki og hefur heimild í samningsríki til að gera samninga fyrir fyrirtækið og beitir þessari heimild að jafnaði, telst fyrirtæki þetta, þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr., hafa fasta atvinnustöð í því ríki að því er varðar hvers konar starfsemi sem aðilinn hefur með höndum fyrir fyrirtækið. Þetta á þó ekki við ef starfsemi þessa aðila er takmörkuð við þá starfsemi sem um ræðir í 4. mgr. og sem myndi ekki, þótt innt væri af hendi frá fastri starfsstöð, gera þessa föstu starfsstöð að fastri atvinnustöð samkvæmt ákvæðum þeirrar málsgreinar.

6. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar telst váttryggingafélag í samningsríki hafa fasta atvinnustöð í hinu samningsríkinu, nema hvað varðar endurtryggingar, ef það innheimtir iðgjöld á landsvæði síðarnefnda ríkisins eða tryggir gegn áhættu þar í gegnum aðila, sem ekki er óháður umboðsaðili og 7. mgr. á við um.

7. Fyrirtæki telst ekki hafa fasta atvinnustöð í samningsríki eingöngu vegna þess að það hefur með höndum starfsemi í því ríki fyrir milligöngu miðlara, umboðsmanns eða annars óháðs umboðsaðila, svo framarlega sem þessir aðilar koma fram innan marka venjulegs atvinnurekstrar þeirra og að ekki séu sett skilyrði, að því er varðar viðskipta- eða fjárhagstengsl þeirra við fyrirtækið, sem eru frábrugðin þeim skilyrðum sem óháðir umboðsaðilar hafa náð sátt um.

8. Þótt félag, sem er heimilisfast í samningsríki stjórn eða sé stjórnað af félagi sem er heimilisfast í hinu samningsríkinu eða hefur með höndum starfsemi í hinu ríkinu (annaðhvort frá fastri atvinnustöð eða á annan hátt) leiðir það í sjálfu sér ekki til þess að annað hvort þessara félaga sé föst atvinnustöð hins.

6. gr.

Tekjur af fasteign.

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur af fasteign (þar með taldar tekjur af landbúnaði eða skógarnytjum) sem staðsett er í hinu samningsríkinu má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Hugtakið „fasteign“ skal hafa þá merkingu sem það hefur samkvæmt lögum þess samningsríkis þar sem fasteignin er. Í öllum tilvikum felur hugtakið í sér fylgifé með fasteign, áhöfn og tæki, sem notuð eru í landbúnaði og við skógarnytjar, réttindi varðandi landeignir samkvæmt reglum einkamálaréttar, afnotarétt af fasteign og rétt til breytilegrar eða fastrar þóknunar sem endurgjald fyrir hagnýtingu á eða rétt til hagnýtingar á námum, lindum og öðrum náttúruauðlindum. Skip, bátar og loftför teljast ekki til fasteigna.
3. Ákvæði 1. mgr. gilda um tekjur af beinni hagnýtingu, leigu og hvers konar öðrum afnotum fasteignar.
4. Ákvæði 1. og 3. mgr. gilda einnig um tekjur af fasteign í eigu fyrirtækis.

7. gr.

Hagnaður af atvinnurekstri.

1. Hagnaður fyrirtækis í samningsríki skal einungis skattlagður í því ríki nema fyrirtækið hafi með höndum atvinnurekstur í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð þar. Ef fyrirtækið hefur slíka starfsemi með höndum má skattleggja hagnað þess í síðarnefnda ríkinu en þó einungis að því marki sem rekja má hagnaðinn til:

- a) nefndrar fastrar atvinnustöðvar;
- b) sölu í hinu ríkinu á vörum eða varningi sömu eða svipaðrar tegundar og vörur eða varningur sem seldur er af þeirri föstu atvinnustöð.

Þó skal hagnaður af sölu sem er lýst í b-lið ekki skattlagður í síðarnefnda samningsríkinu ef fyrirtækið sýnir fram á að salan hafi átt sér stað af öðrum ástæðum en til að njóta ávinnings samkvæmt þessum samningi.

2. Þegar fyrirtæki í samningsríki hefur með höndum atvinnurekstur í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð þar skal hvort samningsríki um sig, nema annað leiði af ákvæðum 3. mgr., telja föstu atvinnustöðinni þann hagnað sem ætla má að komið hefði í hennar hlut ef hún væri sérstakt og sjálfstætt fyrirtæki sem hefði með höndum sams konar eða svipaðan atvinnurekstur við sömu eða svipaðar aðstæður og kæmi að öllu leyti sjálfstætt fram í skiptum við það fyrirtæki sem hún er föst atvinnustöð fyrir.

3. Við ákvörðun hagnaðar fastrar atvinnustöðvar skal leyfa sem frádrátt útgjöld sem stofnað er til af hálfu föstu atvinnustöðvarinnar, þar með talinn kostnað við framkvæmdastjórn og almenna stjórnun, hvort heldur kostnaðurinn er til orðinn í því ríki þar sem fasta atvinnustöðin er eða annars staðar. Slíkan frádrátt skal þó ekki leyfa hvað varðar fjárhæðir, ef um það er ræða, sem fasta atvinnustöðin greiðir (nema um sé að ræða endurgreiðslu á raunverulegum kostnaði) til aðalskrifstofu fyrirtækisins eða til annarra skrifstofa þess sem þóknanir, gjöld eða aðrar svipaðar greiðslur fyrir afnot af einkaleyfum eða öðrum réttindum, eða sem umboðslaun fyrir sérstaka veitta þjónustu eða fyrir stjórnun eða sem vexti af fé sem lánað er föstu atvinnustöðinni nema um lánastofnun sé að ræða.

4. Að því leyti sem venja hefur verið í samningsríki að ákvarða hagnað sem talinn er fastri atvinnustöð á grundvelli skiptingar heildarhagnaðar fyrirtækisins milli hinna ýmsu hluta þess skal ekkert í 2. mgr. útiloka það samningsríki frá því að ákvarða skattskyldan hagnað eftir þeirri skiptingu sem tíðkast hefur. Aðferð sú sem notuð er við skiptinguna skal samt sem áður vera þannig að niðurstaðan verði í samræmi við þær meginreglur sem felast í þessari grein.

5. Engan hagnað skal telja fastri atvinnustöð eingöngu vegna kaupa hennar á vörum eða varningi fyrir fyrirtækið.
6. Við beitingu ákvæða undanfarandi málsgreina skal hagnaður, sem talinn er fastri atvinnustöð, ákvarðast eftir sömu reglum frá ári til árs nema rík og fullnægjandi ástæða sé til annars.
7. Þegar hagnaður felur í sér tekjur, sem sérstök ákvæði eru um í öðrum greinum þessa samnings, skulu ákvæði þessarar greinar ekki hafa áhrif á gildi þeirra ákvæða.

8. gr.

Siglingar og loftferðir.

1. Hagnaður heimilisfasts aðila í samningsríki af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum skal einungis skattlagður í því samningsríki.
2. Hagnaður, sem um getur í 1. mgr., tekur ekki til hagnaðar af útvegum gistiaðstöðu og hagnaðar af notkun annarra flutningatækja.
3. Að því er þessa grein varðar skal hagnaður af rekstri aðila, heimilisfasts í samningsríki, á skipi eða loftfari í flutningum á alþjóðaleiðum einnig taka til langtímaleigu skipa eða loftfara eða leigu þeirra til einstakra ferða. Hann tekur einnig til hagnaðar aðila, sem er heimilisfastur í samningsríki og rekur skip eða loftför í flutningum á alþjóðaleiðum, af þurrleigu skipa eða loftfara til leigutaka sem hefur þau í flutningum á alþjóðaleiðum.
4. Að því er þessa grein varðar og þrátt fyrir ákvæði 12. gr. skal því aðeins skattleggja í samningsríki hagnað aðila, sem er heimilisfastur í því ríki, af notkun eða leigu gáma (þar með talinna eftirvagna, pramma og tækja þeim tengdum til flutninga á gámum) til flutninga á alþjóðaleiðum að slík notkun eða leiga tengist rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum.
5. Ákvæði 1. mgr. skulu einnig eiga við um hagnað sem hlýst af þátttöku í rekstrarsamvinnu („pool“), sameiginlegu fyrirtæki eða alþjóðlegum rekstrarsamtökum.

9. gr.
Tengd fyrirtæki.

1. Þegar

- a) fyrirtæki í samningsríki tekur beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirlýðum fyrirtækis í hinu samningsríkinu, eða á, beint eða óbeint, hluta af fjármagni þess, eða
- b) sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirlýðum fyrirtækis í samningsríki, svo og fyrirtækis í hinu samningsríkinu, eða eiga, beint eða óbeint, hluta af fjármagni þeirra,

og hlutaðeigandi fyrirtæki semja eða setja í öðru hvoru tilvikinu skilmála um innbyrðis samband sitt á viðskipta- eða fjármálasviðinu, sem eru frábrugðnir því sem væri ef fyrirtækin væru óháð hvort öðru, má allur hagnaður, sem án þessara skilmála hefði runnið til annars fyrirtækisins, en rennur ekki til þess vegna skilmálanna, teljast til hagnaðar þess fyrirtækis og skattleggjast samkvæmt því.

2. Þegar samningsríki telur til hagnaðar fyrirtækis í því ríki, og skattleggur samkvæmt því hagnað fyrirtækis í hinu samningsríkinu, sem hefur verið skattlagður í því ríki, og hagnaðurinn, sem þannig er innifalinn, er hagnaður sem hefði runnið til fyrirtækisins í fyrrnefnda ríkinu ef skilmálarnir, sem samið var um milli fyrirtækjanna tveggja, hefðu verið þeir sömu og samið hefði verið um milli óháðra fyrirtækja, skal síðarnefnda ríkið gera viðeigandi leiðréttingu á fjárhæð þess skatts sem lagður er þar á þennan hagnað. Við ákvörðun slíkrar leiðréttingar skal fullt tillit tekið til annarra ákvæða þessa samnings og skulu bær stjórnvöld samningsríkjanna hafa samráð ef nauðsyn krefur.

10. gr.
Arður.

1. Arð, sem félag heimilisfast í samningsríki greiðir aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Slíkan arð má þó einnig skattleggja í því samningsríki þar sem félagið, sem greiðir arðinn, er heimilisfast og samkvæmt lögum þess ríkis. Sé raunverulegur eigandi arðsins heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skatturinn, sem þannig er á lagður, eigi vera hærri en:

- a) 5 af hundraði af vergri fjárhæð arðsins ef raunverulegi eigandinn er félag (annað en sameignarfélag) sem á beint að minnsta kosti 10 af hundraði eignarhlutdeild í félaginu sem greiðir arðinn,
- b) 15 af hundraði af vergri fjárhæð arðsins í öllum öðrum tilvikum.

Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu með gagnkvæmu samkomulagi setja nánari reglur um framkvæmd þessara takmarkana.

Þessi málsgrein skal engin áhrif hafa á skattlagningu félagsins að því er varðar þann hagnað sem arður er greiddur af.

3. Hugtakið „arður“ merkir í þessari grein tekjur af hlutabréfum, námuhlutabréfum, stofnbreytum eða öðrum réttindum sem ekki eru skuldakröfur er veita rétt til hlutdeildar í hagnaði, svo og tekjur af öðrum félagsréttindum sem farið er með við skattlagningu á sama hátt og tekjur af hlutabréfum samkvæmt löggjöf þess ríkis þar sem félagið sem framkvæmir úthlutunina er heimilisfast.

4. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi arðsins er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem félagið, sem greiðir arðinn, er heimilisfast og hlutareignin, sem arðurinn er greiddur af, er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. gilda.

5. Ef félag, sem er heimilisfast í samningsríki, fær hagnað eða tekjur frá hinu samningsríkinu getur síðarnefnda ríkið ekki skattlagt arðinn, sem félagið greiðir, nema að því leyti sem arður er greiddur aðila heimilisföstum í síðarnefnda ríkinu eða að því leyti sem hlutareignin, sem arðurinn er greiddur af, er raunverulega bundin við fasta atvinnustöð í síðarnefnda ríkinu né heldur skattlagt óúthlutaðan hagnað félagsins. Þetta gildir jafnvel þótt arðurinn sem greiddur er eða óúthlutaði hagnaðurinn sé að öllu eða nokkru leyti hagnaður eða tekjur sem hafa myndast í síðarnefnda ríkinu.

11. gr.
Vextir.

1. Vexti, sem myndast í samningsríki og greiddir eru aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Slíka vexti má þó einnig skattleggja í því samningsríki þar sem vextirnir myndast og samkvæmt lögum þess ríkis, en sé raunverulegur eigandi vaxtanna heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skatturinn sem þannig er á lagður eigi vera hærri en 10 af hundraði af vergri fjárhæð vaxtanna. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu með gagnkvæmu samkomulagi setja nánari reglur um framkvæmd þessara takmarkana.
3. Vextir sem um getur í 1. mgr. skulu, þrátt fyrir ákvæði 2. mgr., aðeins skattlagðir í því samningsríki þar sem raunverulegur eigandi vaxtanna hefur búsetu ef:
 - a) raunverulegur eigandi er samningsríki, sjálfstjórnarhérað eða seðlabanki samningsríkisins;
 - b) einhver þeirra eininga sem getið er í a-lið greiðir vextina;
 - c) vextirnir myndast á Íslandi og Banco de México, Banco Nacional de Comercio Exterior, S.N.C., Nacional Financiera, S.N.C., eða Banco Nacional de Obras y Servicios Públicos, S.N.C., eða einhver önnur stofnun sem bær stjórnvöld samningsríkjanna kunna að gera samkomulag um á hverjum tíma, greiðir vextina af láni eða ábyrgð sem er veitt, gengist í ábyrgð fyrir eða tryggð til að minnsta kosti þriggja ára,
 - d) vextirnir myndast í Mexíkó og íslenska ríkisstjórnin eða einhver önnur stofnun, sem bær stjórnvöld samningsríkjanna kunna að gera samkomulag um, greiðir vextina af láni eða ábyrgð sem er veitt, gengist í ábyrgð fyrir eða tryggð til að minnsta kosti þriggja ára.
4. Hugtakið „vextir“ merkir í þessari grein tekjur af hvers konar skuldakröfum, hvort sem þær eru tryggðar með veði í fasteign eða ekki og hvort sem þeim fylgir réttur til hlutdeildar í hagnaði skuldunautar eða ekki og tekur hugtakið sérstaklega til tekna af ríkisverðbréfum og tekna af skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum, þar með talinn gengismunur og vinningar tengdir slíkum verðbréfum, skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum, svo og annarra tekna sem farið er með á sama hátt og tekjur af lánnum á peningum samkvæmt skattalöggjöf þess samningsríkis þar sem tekjurnar myndast. Hugtakið „vextir“ tekur ekki til tekna sem teljast vera arður samkvæmt ákvæðum 3. mgr. 10. gr.
5. Ákvæði 1., 2. og 3. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi vaxtanna er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem vextirnir myndast og skuldakrafan, sem vextirnir eru

greiddir af, er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. gilda.

6. Vextir skulu taldir myndast í samningsríki þegar greiðandinn er heimilisfastur í því ríki. Þegar sá aðili, sem greiðir vextina, hvort sem hann er heimilisfastur í samningsríki eða ekki, hefur fasta atvinnustöð í samningsríki og vextirnir eru gjaldfærðir hjá hinni föstu atvinnustöð skulu þeir þó taldir myndast í því ríki þar sem hin fasta atvinnustöð er staðsett.

7. Þegar vaxtafjárhæðin er, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, af einhverri ástæðu hærrí en sú vaxtafjárhæð, sem greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin, sem umfram er, skattlögð samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig að teknu viðeigandi tilliti til annarra ákvæða þessa samnings.

12. gr.
Þóknanir.

1. Þóknanir, sem myndast í samningsríki og eru raunverulega í eigu aðila sem er heimilisfastur í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Slíkar þóknanir má þó einnig skattleggja í því samningsríki þar sem þær myndast og samkvæmt lögum þess ríkis, en sé raunverulegur eigandi þóknananna heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skatturinn sem þannig er á lagður eigi vera hærri en 10 af hundraði af vergri fjárhæð þóknananna. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu með gagnkvæmu samkomulagi setja nánari reglur um framkvæmd þessara takmarkana.

3. Hugtakið „þóknanir“ merkir í þessari grein hvers konar greiðslur sem tekið er við sem endurgjaldi fyrir:

- a) afnot eða rétt til afnota af hvers konar einkaleyfum, vörumerkjum, mynstri eða líkani, áætlun, leynilegri formúlu eða framleiðsluáðferð;
- b) afnot eða rétt til afnota af búnaði til iðnaðar, viðskipta eða vísinda;
- c) upplýsingar um reynslu á sviði iðnaðar, viðskipta eða vísinda;
- d) afnot eða rétt til afnota af hvers konar höfundarrétti á verkum á sviði bókmennta, lista eða vísinda, þar með taldar kvikmyndir og myndir eða hljóðsegulbönd fyrir sjónvarps- eða hljóðvarpsútsendingar;
- e) viðtöku eða rétt til að taka við myndum eða hljóði, eða hvoru tveggja, með það að markmiði að senda um:
 - i) gervihnött;
 - ii) kapal, ljósleiðara eða með sambærilegri tækni;
- f) afnot eða rétt til afnota, í tengslum við sjónvarps- eða hljóðvarpsútsendingar, af myndum eða hljóði, eða hvoru tveggja, með það að markmiði að senda um:
 - i) gervihnött;
 - ii) kapal, ljósleiðara eða með sambærilegri tækni.

Hugtakið „þóknanir“ tekur, þrátt fyrir ákvæði 13. gr., einnig til greiðslna vegna sölu slíks réttar eða eignar sem byggjast á framleiðslugetu, notkun eða ráðstöfun réttarins eða eignarinnar.

4. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi þóknananna er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi frá fastri atvinnustöð í

hinu samningsríkinu þar sem þóknanirnar myndast og réttindin eða eignin sem gefur af sér þóknanirnar er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. gilda.

5. Í þessari grein skal litið svo á að þóknanir hafi myndast í samningsríki ef greiðandinn er ríkið sjálft eða sjálfstjórnarhérað eða sveitarstjórn í því ríki eða aðili sem er heimilisfastur í því ríki í skattalegu tilliti. Ef sá aðili, sem þóknanirnar greiðir, hvort sem hann er heimilisfastur í öðru samningsríkjanna eða ekki, hefur fasta atvinnustöð í samningsríki og skyldan til að greiða þóknanirnar er tengd hinni föstu atvinnustöð, og þóknanirnar eru gjaldfærðar hjá hinni föstu atvinnustöð, skulu þær þó taldar myndast í því ríki þar sem hin fasta atvinnustöð er staðsett.

6. Ef fjárhæð þóknanna er, miðað við þau afnot, réttindi eða upplýsingar sem þær eru greiðsla fyrir vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, af einhverri ástæðu hærri en sú fjárhæð sem greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin, sem umfram er, skattlögð samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig að teknu tilhlýðilegu tilliti til annarra ákvæða þessa samnings.

13. gr.
Söluhagnaður af eignum.

1. Hagnað, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hlýtur af sölu fasteignar sem getið er um í 6. gr. og staðsett er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Hagnað, sem hlýst af sölu hluta eða sambærilegra réttinda í félagi og eignir félagsins felast, beint eða óbeint, að mestu leyti í fasteignum sem staðsettar eru í samningsríki, má skattleggja í því ríki.
3. Hagnað, sem hlýst af sölu lausafjár sem er hluti atvinnurekstrareignar fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu. Sama gildir um hagnað af sölu á slíkri fastri atvinnustöð (einni sér eða ásamt fyrirtækinu í heild).
4. Hagnað, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hlýtur af sölu skipa eða loftfara sem notuð eru í flutningum á alþjóðaleiðum, eða lausafjár sem tengt er notkun slíkra skipa eða loftfara, má einungis skattleggja í því ríki.
5. Hagnað, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hlýtur af sölu birgða, hlutdeildar eða annarra réttinda í eignum félags sem er heimilisfastur í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda samningsríkinu.
6. Hagnaður, sem hlýst af sölu annarra eigna en getið er í undanfarandi málsgreinum þessarar greinar, skal einungis skattlagður í því samningsríki þar sem seljandinn er heimilisfastur.

14. gr.
Atvinnutekjur.

1. Með þeim undantekningum sem um ræðir í 15., 17. og 18. gr. skulu laun og annað svipað endurgjald, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir starf sitt, einungis skattlögð í því ríki, nema starfið sé leyst af hendi í hinu samningsríkinu. Ef starfið er leyst þar af hendi má skattleggja endurgjaldið fyrir það í síðarnefnda ríkinu.
2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal endurgjald, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir starf sem hann leysir af hendi í hinu samningsríkinu, einungis skattlagt í fyrrnefnda ríkinu ef:
 - a) viðtakandinn dvelur í hinu ríkinu í eitt eða fleiri skipti, þó ekki lengur en 183 daga samtals á tólf mánaða tímabili sem hefst eða lýkur á viðkomandi reikningsári, og
 - b) endurgjaldið er greitt af eða fyrir hönd vinnuveitanda sem er ekki heimilisfastur í hinu ríkinu, og
 - c) endurgjaldið er ekki gjaldfært hjá fastri atvinnustöð sem vinnuveitandinn hefur í hinu ríkinu.
3. Þrátt fyrir undanfarandi ákvæði þessarar greinar má skattleggja í samningsríki endurgjald fyrir starf unnið um borð í skipi eða loftfari sem aðili heimilisfastur í því samningsríki notar í flutningum á alþjóðaleiðum.

15. gr.
Stjórnarlaun.

Stjórnarlaun og aðrar svipaðar greiðslur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir setu í stjórn eða öðrum svipuðum stofnunum félags sem er heimilisfast í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

16. gr.

Listamenn og íþróttamenn.

1. Þrátt fyrir ákvæði 7. og 14. gr. má skattleggja tekjur aðila heimilisfasts í samningsríki, sem hann aflar í hinu samningsríkinu með störfum sem skemmtikraftur, svo sem leikari í leikhúsi eða kvikmyndum, listamaður í hljóðvarpi eða sjónvarpi, eða tónlistarmaður, eða sem íþróttamaður, í síðarnefnda ríkinu.
2. Ef tekjur af starfi, sem skemmtikraftur eða íþróttamaður leysir af hendi sem slíkur, renna ekki til skemmtikraftsins eða íþróttamannsins sjálfs heldur til annars aðila má, þrátt fyrir ákvæði 7. og 14. gr., skattleggja tekjurnar í því samningsríki þar sem starf skemmtikraftsins eða íþróttamannsins er leyst af hendi.
3. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. skulu tekjur aðila heimilisfasts í samningsríki af starfi sem skemmtikraftur eða íþróttamaður undanþegnar skatti í hinu samningsríkinu ef heimsókn til þess ríkis er að verulegu leyti kostuð úr opinberum sjóðum í fyrrnefnda ríkinu eða sjálfstjórnarhéraði eða sveitarstjórn þess.

17. gr.
Eftirlaun.

Með þeim undantekningum sem um ræðir í 2. mgr. 18. gr. skulu eftirlaun og annað svipað endurgjald sem greitt er aðila heimilisföstum í samningsríki vegna fyrri starfa hans einungis skattlögð í því ríki.

18. gr.
Opinbert starf.

1.
 - a) Laun og annað svipað endurgjald, að undanskildum eftirlaunum, sem greidd eru af samningsríki eða sjálfstjórnarhéraði eða sveitarstjórn þess til manns fyrir störf hans í þjónustu þess ríkis eða sjálfstjórnarhéraðs eða sveitarstjórnar, skulu einungis skattlögð í því ríki.
 - b) Slík laun og annað svipað endurgjald skulu þó einungis skattlögð í hinu samningsríkinu ef starfið er leyst þar af hendi og maðurinn er heimilisfastur í því ríki og:
 - i) er ríkisborgari þess ríkis, eða
 - ii) tók ekki upp heimilisfesti í því ríki einvörðungu í þeim tilgangi að leysa þetta starf af hendi.
2.
 - a) Eftirlaun, sem greidd eru af eða úr sjóðum stofnuðum af samningsríki eða sjálfstjórnarhéraði eða sveitarstjórn þess til manns fyrir störf hans í þjónustu þess ríkis eða sjálfstjórnarhéraðs eða sveitarstjórnar þess, skulu einungis skattlögð í því ríki.
 - b) Slík eftirlaun skulu þó einungis skattlögð í hinu samningsríkinu ef maðurinn er heimilisfastur þar og er jafnframt ríkisborgari þess ríkis.
3. Ákvæði 14., 15., 16. og 17. gr. skulu gilda um laun og annað svipað endurgjald og um eftirlaun sem greidd eru fyrir störf leyst af hendi í tengslum við atvinnurekstur á vegum samningsríkis eða sjálfstjórnarhéraðs eða sveitarstjórnar þess.

19. gr.
Námsmenn.

Námsmaður eða starfsnemi, sem er eða var síðast fyrir komu sína til sammingsríkis heimilisfastur í hinu sammingsríkinu og dvelur í fyrnefnda ríkinu einungis vegna náms síns eða þjálfunar, skal undanþeginn skattlagningu í því ríki á greiðslur sem hann fær til að standa straum af kostnaði við framfærslu sína, nám eða þjálfun, enda komi slíkar greiðslur frá aðilum utan þess ríkis.

20. gr.
Aðrar tekjur.

1. Tekjur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki aflar og ekki er fjallað um í fyrri greinum þessa samnings, skulu einungis skattlagðar í því ríki og skiptir ekki máli hvar þeirra er aflað. Slíkar tekjur, sem myndast í hinu samningsríkinu, má þó einnig skattleggja í því ríki.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki gilda um tekjur, að undanskildum tekjum af fasteign eins og hún er skilgreind í 2. mgr. 6. gr., ef viðtakandi teknanna er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð sem þar er staðsett og réttindin eða eignin, sem gefur af sér tekjurnar, er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. gilda.

21. gr.

Aðferðir til að komast hjá tvísköttun.

1. Í tilviki Íslands skal komast hjá tvísköttun á eftirfarandi hátt:

Hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur sem má skattleggja í Mexíkó samkvæmt ákvæðum þessa samnings skal Ísland heimila að fjárhæð þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í Mexíkó sé dregin frá tekjuskatti þess aðila.

Slíkur frádráttur skal þó ekki vera hærri en sá hluti tekjuskattsins, reiknaður fyrir frádráttinn, sem lagður er á þær tekjur sem skattleggja má í Mexíkó.

2. Í tilviki aðila heimilisfasts í Mexíkó skal komast hjá tvísköttun á eftirfarandi hátt:

Í samræmi við ákvæði og með fyrirvara um takmarkanir löggjafar Mexíkó, eins og henni kann að verða breytt á hverjum tíma án þess þó að meginreglum hennar sé breytt, skal Mexíkó heimila aðilum heimilisföstum í Mexíkó frádrátt frá skatti í Mexíkó á:

- a) íslenskum skatti af tekjum sem myndast á Íslandi, þó ekki hærri fjárhæð en þeirri sem greiða ber sem skatt í Mexíkó af slíkum tekjum; og
- b) íslenskum skatti sem félagið, sem annast dreifingu, greiðir af þeim hagnaði sem arðurinn er greiddur af ef um er að ræða félag sem á að minnsta kosti 10 hundraðshluta af eignum félags sem er heimilisfast á Íslandi og fyrrnefnda félagið fær arð frá.

3. Ef aðili sem er heimilisfastur í samningsríki hefur tekjur sem eru undanþegnar skattlagningu í því ríki samkvæmt ákvæðum samningsins er því ríki þó heimilt, við ákvörðun skatta á aðrar tekjur þessa heimilisfasta aðila, að taka tillit til þeirra tekna sem undanþegnar eru skattlagningu.

22. gr.

Bann við mismunun.

1. Ríkisborgarar sammingsríkis skulu ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í hinu sammingsríkinu en ríkisborgarar þess ríkis sæta eða unnt er að láta þá sæta við sömu aðstæður, sérstaklega að því er varðar heimilisfesti. Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. gildir þetta ákvæði einnig um aðila sem eru hvorki heimilisfastir í öðru né báðum sammingsríkjunum.
2. Skattlagning fastrar atvinnustöðvar, sem fyrirtæki í sammingsríki hefur í hinu sammingsríkinu, skal ekki vera óhagstæðari í síðarnefnda ríkinu en skattlagning á fyrirtæki í því ríki sem hafa sams konar starfsemi með höndum. Þetta ákvæði skal ekki skýra þannig að það skyldi sammingsríki til að veita aðilum heimilisföstum í hinu sammingsríkinu nokkurn þann persónufrádrátt, ívilnanir og skattalækkanir vegna hjúskaparstöðu eða fjölskylduframfærslu sem það veitir þeim aðilum sem þar eru heimilisfastir.
3. Vextir, þóknanir og aðrar greiðslur, sem fyrirtæki í sammingsríki greiðir til aðila heimilisfasts í hinu sammingsríkinu, skulu vera frádráttarbærar við ákvörðun skattskylds hagnaðar fyrirtækisins með sömu skilyrðum og hefðu þær verið greiddar aðila heimilisföstum í fyrirnefnda ríkinu nema ákvæði 1. mgr. 9. gr., 7. mgr. 11. gr. eða 6. mgr. 12. gr. eigi við. Á sama hátt skulu hvers konar skuldir fyrirtækis í sammingsríki við aðila heimilisfastan í hinu sammingsríkinu vera frádráttarbærar við ákvörðun skattskyldra eigna fyrirtækisins með sömu skilyrðum og ef til þeirra hefði verið stofnað við aðila heimilisfastan í fyrirnefnda ríkinu.
4. Þótt eignir fyrirtækja í sammingsríki sé að öllu eða nokkru leyti, beint eða óbeint, í eigu eða undir stjórn eins eða fleiri aðila sem eru heimilisfastir í hinu sammingsríkinu skulu þau ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða öðrum kröfum í því sambandi í fyrirnefnda ríkinu en fyrirtæki svipaðrar tegundar sem heimilisföst eru í fyrirnefnda ríkinu sæta eða unnt er að láta þau sæta.
5. Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. skulu ákvæði þessarar greinar gilda um hvers konar skatta, hverju nafni sem þeir nefnast.

23. gr.

Framkvæmd gagnkvæms samkomulags.

1. Ef aðili telur að ráðstafanir sem gerðar eru af öðru hvoru eða báðum samningsríkjunum leiði eða muni leiða til skattlagningar að því er hann varðar, sem ekki er í samræmi við ákvæði þessa samnings, getur hann, án þess að það raski rétti hans til að færa sér í nyt þau réttarræði sem lög þessara ríkja kveða á um, lagt málið fyrir bært stjórnvald í því samningsríki þar sem hann er heimilisfastur eða, falli mál hans undir 1. mgr. 22. gr., í því samningsríki þar sem hann á ríkisfang. Mál verður að leggja fyrir innan þriggja ára frá því að fyrsta tilkynningin berst um aðgerðir sem leiða til skattlagningar sem ekki er í samræmi við ákvæði samningsins.
2. Ef bært stjórnvald telur að mótmælin séu á rökum reist en getur þó ekki sjálft leyst málið á viðunandi hátt skal það leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi við bært stjórnvald í hinu samningsríkinu í því skyni að komast hjá skattlagningu sem ekki er í samræmi við ákvæði samningsins, að því tilskildu að bært stjórnvald í síðarnefnda samningsríkinu fái tilkynningu um málið innan fjögurra og hálfis árs frá gildisdegi eða þeim degi sem tilkynnt er um heimflutning til þess ríkis, hvort sem síðar verður. Í því tilviki skal koma samkomulaginu til framkvæmda innan tíu ára frá gildisdegi eða þeim degi sem tilkynnt er um heimflutning til þess ríkis, hvort sem síðar verður, eða innan lengra tímabils ef slíkt er heimilt samkvæmt landslögum í því ríki.
3. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu, með gagnkvæmu samkomulagi, leitast við að leysa sérhvern vanda eða vafaatriði varðandi túlkun eða beitingu samningsins. Þau geta einnig haft samráð í því skyni að komast hjá tvísköttun í tilvikum sem ekki er fjallað um í samningnum.
4. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum geta haft beint samband sín á milli, þar á meðal í sameiginlegri nefnd sem skipuð er þeim eða fulltrúum þeirra, til þess að komast að samkomulagi í samræmi við undanfarandi málsgreinar.
5. Þrátt fyrir aðra samninga, sem samningsríkin eru eða munu gerast aðilar að, skal deila um ráðstöfun samningsríkis sem tekur til skatts sem fellur undir 2. gr. eða, ef um er að ræða mismunun, hvers konar skattalega ráðstöfun samningsríkis, þar með talin deila um hvort þessi samningur gildi, einungis leyst samkvæmt samningnum nema bær stjórnvöld samningsríkjanna komi sér saman um annað.

24. gr.
Skipti á upplýsingum

1. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu skiptast á þeim upplýsingum sem gert er ráð fyrir að skipt geti máli fyrir framkvæmd ákvæða þessa samnings eða framkvæmd eða fullnustu laga samningsríkjanna eða sjálfstjórnarhéraða eða sveitarstjórna þeirra varðandi skatta, hverju nafni sem þeir nefnast, sem þau leggja á, að því leyti sem viðkomandi skattlagning fer ekki í bága við ákvæði samningsins. Skipti á upplýsingum takmarkast ekki af 1. og 2. gr.

2. Með allar upplýsingar, sem mótteknar eru skv. 1. mgr. af samningsríki, skal fara sem trúnaðarmál á sama hátt og farið er með upplýsingar sem aflað er samkvæmt lögum þess ríkis og skulu þær eingöngu gefnar aðilum eða stjórnvöldum (þ.m.t. dómstólar og stjórnarsýsluaðilar) sem hafa með höndum álagningu eða innheimtu á þeim sköttum sem um getur í 1. mgr. eða fullnustu- eða ákærvald varðandi þá skatta eða úrskurði um kærur vegna þeirra skatta, eða eftirlit með framangreindu. Þessir aðilar eða stjórnvöld skulu einungis nota upplýsingarnar í greindum tilgangi. Þeim er heimilt að gera slíkar upplýsingar opinberar við málarekstur fyrir dómstólum eða í dómsniðurstöðum.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skal í engu tilviki skýra þannig að þau leggi þá skyldu á samningsríki:

- a) að framkvæma stjórnarsýsluráðstafanir sem víkja frá lögum og stjórnarsýsluvenjum þess eða hins samningsríkisins;
- b) að veita upplýsingar sem ekki er unnt að afla samkvæmt lögum eða eðlilegum stjórnarsýsluvenjum þess eða hins samningsríkisins;
- c) að veita upplýsingar sem myndu ljóstra upp leyndarmálum eða framleiðsluaðferðum á sviði viðskipta, atvinnumála, iðnaðar, verslunar eða sérfræðipækkingar eða veita upplýsingar sem myndu stríða gegn almannareglu (ordre public) ef þær væru gerðar opinberar.

4. Ef samningsríki fer fram á upplýsingar í samræmi við þessa grein skal hitt samningsríkið nota þær aðferðir sem það hefur yfir að ráða til að afla þeirra upplýsinga sem óskað er eftir jafnvel þótt síðarnefnda hitt ríki þurfi ekki á þeim upplýsingum að halda vegna eigin skattamála. Sú skuldbinding sem felst í fyrri málslíð er háð takmörkunum 3. mgr. en í engu tilviki skulu þær takmarkanir notaðar til að heimila samningsríki að synja um upplýsingar af þeirri ástæðu einni að það sjálf hafi enga þörf fyrir þær.

5. Í engu tilviki skal túlka ákvæði 3. mgr. þannig að þau heimili samningsríki að synja um upplýsingar af þeirri ástæðu einni að þær séu í vörslu banka, annarrar fjármálastofnunar, tilnefnds aðila eða aðila sem kemur fram sem umboðsaðili eða annast fjármunavörslu, eða þær tengjast hagsmunum eiganda aðila.

25. gr.

Sendiráðsmenn og starfsmenn ræðisskrifstofa.

Ekkert í samningi þessum skal hafa áhrif á skattaívilnanir sem sendiráðsmenn eða starfsmenn ræðisskrifstofa njóta samkvæmt almennum þjóðréttarreglum eða ákvæðum sérstakra samninga.

26. gr.
Gildistaka.

1. Ríkisstjórnir sammingsríkjanna skulu tilkynna hvor annarri, eftir diplómátískum leiðum, þegar stjórnskipulegum skilyrðum fyrir gildistöku þessa sammings hefur verið fullnægt.
2. Samningurinn öðlast gildi þann dag sem síðari tilkynningin, sem um getur í 1. mgr., er látin í té og skulu ákvæði hans koma til framkvæmda í báðum sammingsríkjunum:
 - a) að því er varðar staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, vegna tekna sem er aflað 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar síðari tilkynningin er afhent;
 - b) að því er varðar aðra skatta á tekjur, vegna skatta sem leggja má á vegna skattárs sem hefst 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar síðari tilkynningin er afhent.

27. gr.
Uppsögn.

1. Samningur þessi skal gilda þar til honum er sagt upp af samningsríki. Hvort samningsríki um sig getur sagt samningnum upp eftir diplómatískum leiðum með skriflegri tilkynningu um uppsögn eigi síðar en sex mánuðum fyrir lok almanaksárs þegar fimm ár eru liðin frá gildistöku samningsins. Í slíku tilviki skal samningnum ekki beitt í samningsríkjunum:

- a) að því er varðar staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, vegna tekna sem aflað er 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynningin er afhent;
- b) að því er varðar aðra skatta á tekjur, vegna skatta sem leggja má á vegna skattárs sem hefst 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynningin er afhent.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í tvíriti í Mexíkóborg hinn 11. mars 2008 á íslensku, spænsku og ensku og skulu allir textarnir jafngildir. Ef vafi leikur á túlkun skal enski textinn ráða.

Fyrir hönd lýðveldisins Íslands

Fyrir hönd Sameinuðu mexíkósku ríkjanna

Þorgerður Katrín Gunnarsdóttir

Agustín Guillermo Carstens Carstens

BÓKUN

Við undirritun samnings til að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur, sem lýðveldið Ísland og Sameinuðu mexíkósku ríkin gera með sér, hafa undirritaðir orðið ásáttir um að eftirfarandi ákvæði skuli vera óaðskiljanlegur hluti samningsins.

1. Að því er varðar 1. mgr. 4. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 4. gr. telst lífeyrissjóður, sem er komið á fót í samræmi við lög samningsríkis, hafa heimilisfesti í því samningsríki.

2. Að því er varðar 2. mgr. 9. gr.

Litið er svo á að gera skuli þá leiðréttingu sem um getur í 2. mgr. 9. gr. ef bær stjórnvöld samþykkja hana í samræmi við 2. mgr. 24. gr.

3. Að því er varðar 11. gr.

a) Ákvæði 2. mgr. gilda ekki um vexti af skiptisamningum (back-to-back loans). Í því tilviki skulu vextirnir skattlagðir í samræmi við landslög í ríkinu þar sem þeir myndast.

b) Ef þess er krafist í lögum samningsríkis að greiðsla sé skilgreind, í heild eða að hluta, sem arður, eða lögin takmarka möguleika á að nýta slíka greiðslu sem frádrátt vegna reglna um lága eiginfjármögnun (thin capitalization) eða vegna þess að í þeim skuldaskjölum sem um ræðir felst einnig eignarhlutdeild, er samningsríkinu heimilt að fara með slíkar greiðslur í samræmi við þau lög.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað bókun þessa.

Gjört í tvíriti í Mexíkóborg hinn 11. mars 2008 á íslensku, spænsku og ensku og skulu allir textarnir jafngildir. Ef vafi leikur á túlkun skal enski textinn ráða.

Fyrir hönd lýðveldisins Íslands

Fyrir hönd Sameinuðu mexíkósku ríkjanna

Þorgerður Katrín Gunnarsdóttir

Agustín Guillermo Carstens Carstens